

မောင်နှင်းဆွ

ကရုဏာရင်သိုင်းသမား

၈ / ဆုံးလုံးချင်း
အသစ်စက်စက်

အခန်း (၁)

တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်ရှိနေသောပတ်ဝန်းကျင်ကို
လှုပ်ရှားစေလိုက်သော အရာကား..

‘ခလောက်ခွပ်...’

‘ခလောက်ခွပ်...’

လေးဘက်ခွာကျ မြင်းတစ်စီး၏ မြင်းခွာသံဖြစ်သည်။
ထိုမြင်းခွာသံကြောင့် အနီးအပါး တောအုပ်အတွင်းရှိ ကျေးငှက်အချို့လန့်၍
ထပျံသွားကြသည်။

တောကောင်ငယ်တို့သည် ထူးခြားသော အသံတစ်သံဖြင့်သဖြင့်
ချုံ့ကြုံချုံ့ကြားမှ ခေါင်းပြု၍ ကြည့်ကာ စွပ်ခနဲ ပြန်လှည့်၍ ပြေးထွက်သွား၏ ။

‘ပှစ် ...’

‘ဟူး ...’

ဤအရပ်ဒေသမှာ တရုတ်ပြည်ကြီး၏ မြောက်ပိုင်း
တောတောင်ကန္တာရဒေသပင်တည်း။

နန်ကျင်၊ ပဲလုံကျန်နှင့်ဆန်ကျန်လွင်ပြင်ဒေသများကြားတွင်ရှိသည်။
တောကောင်ကန္တာရ ဒေသကြီးဖြစ်သည်နှင့်အညီ တောအုပ်များနှင့်
မြက်ရိုင်းများထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်၍ နေသည်။

သို့သော် ... တောအုပ်များမှာ တောင်ကုန်းများ၌ ရှိပြီး

မြက်ရိုင်းများမှာကား ကန္တာရလွင့်ပြင်များကို လွှမ်းမိုး၍ နေခြင်းပင်။

တောအုပ်ကြီးများက ပိတ်မှောင် နေသည့်တိုင် ထူထပ်သိပ်သည်းလှ၏ ။
နွယ်ပင် နွယ်တန်းတို့ကား တစ်တောလုံး ဖုံးပိတ်ယှက်နွယ်လျက်ရှိ၏ ။

မြက်ရိုင်းပင်ကြီးများမှာ လူတစ်ရပ်မက လက်ခုပ် တစ်ဖောင်အထိ
မြင့်မားလွန်းသဖြင့် သားရဲ တိရစ္ဆာန်များ အဖို့ လှည့်လည်ကျက်စား၍
အလွန်ကောင်းသော စားကျက် စားကွင်းများပင် ဖြစ်၍ နေ၏ ။

ထိုတောတောင်ကန္တာရဒေသအတွင်း၌ သာမန် ရေအိုင်ကြီးများနှင့် နွံအိုင်
နွံဗွက်ကြီးများ သည်လည်း သဘာဝအလျောက် ဖြစ်တည်လျက်ရှိ၏ ။

သာမန်ရေအိုင်ကြီးများသည် ငါးဖားတို့
ကျက်စားရာနေရာမျိုးဖြစ်သည်မှာ မှန်သော်လည်း နွံအိုင် နွံဗွက်ကြီးများမှာကား
လူတို့အဖို့ မဆိုထားနှင့်၊ တောကျွမ်းလှပါသည်ဆိုသော သားရဲတိရစ္ဆာန်တို့သည်ပင်
သတိမလစ်လိုက်လေနှင့်၊ ထိုနွံအိုင် ဗွက်အိုင်ကြီးများသည် ငရဲပြည်သို့
ရောက်သည်အထိ ဆွဲချသွားသည့်အလား အောက်သို့ တလှုပ်လှုပ် ဆွဲချသွားမြဲ။

ထို့ကြောင့်လည်း . . .

မြောက်ပိုင်းတောတောင်ကန္တာရဒေသကို သာမန်လူများက
အလွန်ကြောက်၏ ။ အချို့က ငရဲတံခါးဝ ဟုပင် နာမည်ပေးထားကြသည်။

မှန်သည်။

ငရဲတံခါးဝမှဝင်သွားသူတို့သည်ကား ပြန်လည်ထွက်လာနိုင်သူဟူ၍
အလွန်ရှားသည်။ ငရဲတံခါးဝမှဝင်သွားသူ လူတစ်ရာတွင်တစ်ယောက်
ပြန်ထွက်လာနိုင်သူ ရှိသည်ဟူ၍ ပင် ပြောရန် အလွန်ခက်၏ ။

မည်သူ့ကိုပဲမဆို သားရဲတိရစ္ဆာန်များက ဖမ်းဆီးကိုက်ဖဲ့
စားသောက်ကြပေလိမ့်မည်။

သို့မဟုတ် ရေအိုင်ကြီးတွေထဲကျသေမည်။ နွံအိုင်နွံဗွက်ကြီးတွေက
ဆွဲယူနှစ်မြုပ်ပေလိမ့်မည်။

ယုတ်စွအဆုံး သဘာဝဘေးဒဏ်ကိုခံရပြီး ထိုတောတောင်
ကန္တာရဒေသ၏ မြေဩဇာအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားမည်မှာ အမှန်။

ရှေးအထက်ကာလဆီက လူတစ်စုသည်
ဤမြောက်ပိုင်းတောတောင်ကန္တာရဒေသတွင် စိုက်ပျိုးမွေးမြူရန်
အလွန်ကောင်းမွန်သည်နှင့် စွန့်စား၍ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးခဲ့ကြဖူးလေသည်။

အချို့က ရေအိုင်ကြီးများမှ ငါးဖားပုစွန်သတ္တဝါတို့ကို
ဖမ်းဆီးကြဖူးသည်။

သို့သော် ထိုသူတို့သည်ကား ထိုအရပ်ဒေသ၏ အန္တရာယ်များကို
ကြာရှည်စွာကြံ့ကြံ့မခံနိုင်၊ မည်သို့ပင် တွန်းလှန်တိုက်ခိုက်ကြပါသော်လည်း
တွန်းလှန်တိုက်ခိုက်၍ ရသည်လည်းရှိသည်။ မရသည်တို့ကလည်း ဒုနှင့်ဒေးပါပေ။

နောက်ဆုံး မိမိတို့လူစုသည်သာ တဖြည်းဖြည်း လုံးပါးပါးလာသဖြင့်
ထိုတောတောင်ကန္တာရဒေသကြီးမှ ပြန်လည်ထွက်ပြေးခဲ့ကြရလေတော့သည်။

ဤကဲ့သို့သောအဖြစ်အပျက်များမှာ တစ်ကြိမ်လည်းမက
နှစ်ကြိမ်လည်းမကရှိခဲ့ဖူး၏ ။

ထို့ကြောင့် ဤအရပ်တွင် တစ်ချိန်တစ်ခါက လူများ စွန့်စွန့်စားစား
လာရောက်နေထိုင်လျက် လုပ်ကိုင်စားသောက်ခဲ့ကြောင်း အဆောက်အအုံပျက်များ
ထိုးထိုးထောင်ထောင်ဖြင့် ကြွင်းကျန်ခဲ့၏ ။

သစ်ဝါးနှင့်ဆောက်လုပ်ခဲ့သော အဆောက်အအုံများမရှိကြသော်လည်း
အုတ်များ၊ ကျောက်ချပ်ကျောက်လွှာများနှင့် တည်ဆောက်ခဲ့သော
အဆောက်အအုံတို့ကားတည်ရှိမြဲ တည်ရှိ၏ ။

ထိုအရာများကား သားရဲကျင်းများဖြစ်လာ၏။

ဤမျှဤမျှလူများအဖို့ မနေသင့်မနေအပ်၊ မလာသင့်
မလာအပ်သောနေရာဒေသသို့ ထိုမြင်းစီးသမားသည် အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်
မကြောက်မရွံ့ မတွန့်မဆုတ်ဘဲ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ စွန့်စွန့်စားစား ရောက်ရှိလာပါလိမ့်။

‘ခလောက်ခွပ် ...’

‘ခလောက်ခွပ် ...’

‘ခလောက်ခွပ် ...’

သူသည် မြင်းကိုဒုန်းစိုင်း၍ မစိုင်း၊ လေးဖက်ခွာချခပ်မှန်မှန်သာ
စိုင်းနှင်လျက်၊

သူ့အသက်အရွယ်မှာ လူလတ်ပိုင်းအသက်အရွယ်ဖြစ်သည်။
ဆံပင်ရှည်ကို ပဝါနှင့်စည်းနှောင်ထား၏။

မျက်နှာတစ်ခုလုံး အမွေးအမျှင်တွေ ထူထပ်စွာပေါက်လျက်ရှိ၏။ သူ၏
ပုံစံမှာ သိုင်းသမား ပုံစံမျိုးပါလေ။

ဝတ်စုံနက်နှင့် ဆောင်စားတစ်လက်ကို နောက်ကျော၌ သိုင်းလွယ်၍
ထားသည်။ မြက်ခမောက်ကြီးတစ်လုံးကို မေးသိုင်းကြိုးချည်၍ ဆောင်းထား၏။

သူသည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်ရှိသော ပတ်ဝန်းကျင်ကို
စိတ်ချထားဟန်မတူ။

ငှက်တစ်ကောင် နှစ်ကောင် ရုတ်တရက် ထပျံတာကအစ ရှိနေသည်။

ချုံကြုံချုံကြား ပြေးဝင်သွားသော တောကောင်ငစဉ်းလဲကိုသာလျှင်
သတိရှိသည်။ ဂရုထားမြဲထား၏။

မကြာလှပေ။

‘ဝေါင်း . . .’

ကျားတစ်ကောင်ကို မြင်းစီးသမား ပက်ပင်း တွေ့မြင်လိုက်ရပေသည်။

‘ဝေါင်း . . . ဝေါင်း’

‘ဟီး . . . ဟီး’

မြင်းသည် ကျားကိုလန့်ပြီး မတ်တတ်ရပ်ကာ ဟီသံပေးနေသည်။

မြင်းစီးသမားက မြင်းပေါ်မှ ခုန်ပျံ၍ ဆင်းလေသည်။

မြင်းနှင့်ကျား မြေကွက်သို့ ကျ၏ ။

‘ပှစ် . . .’

‘ကျား . . .’

‘ဖျပ် . . .’

ကျားသည် သူရှေ့မှောက်သို့ ရောက်လာသော သားကောင်ကို
သေချာပေါက် စားရတော့မည်ဟု တွက်လိုက်ပုံရသည်။

ထိုစဉ် . . .

သိုင်းသမားကြီးသည် ညာဘက်လက်တစ်ဖက် လှုပ်ရုံသာလှုပ်သွား၏ ။

သူ ဘာလုပ်လိုက်သည်ကို အနားတွင် အခြားတစ်စုံတစ်ယောက်ရှိသည်ဟု
ဆိုသည့်တိုင် သူ၏ လှုပ်ရှားမှုက မြန်ဆန်လွန်း၍ လှုပ်ရှားမှု တိုက်ကွက်ကို
အသေအချာ ပြတ်ပြတ်ထင်ထင် မြင်လိုက်သည်မဟုတ်။

‘ဦး . . .’

‘ပှစ် . . .’

ဟူသောလေကို တစ်စုံတစ်ရာက ထိုးဖောက်သွားသော အသံကသာ
ကြားရမည်။

‘ဝေါင်း ...’

‘ဝေါင်း ...’

‘ဝေါင်း ...’

ကျားဟိန်းသံမှာ ချက်ချင်းပင် မာန်ဟုန်ပြင်းသည့် ဟိန်းသံမျိုး မဟုတ်ဘဲ အလွန်ဝေဒနာ ခံစားသွားရသည့် အသံတစ်သံသည်သာ ဆင့်ကာဆင့်ကာ ပေါ်ထွက်လာ၏ ။

သိုင်းသမားများသည် ခါးမှ ဓားမြှောင်ကို ထုတ်ကာ ကျား၏ နဖူးကိုပစ်၍ စိုက်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျားတစ်ကောင်၏ ပျော့ကွက် မဟုတ်ပါလား။

*

အခန်း (၂)

ကျားတစ်ကောင်ကိုပင် မမူသောသိုင်းသမားသည်
ကျောက်ဂူတစ်ခုရှေ့သို့ ရောက်လျှင် မည်းမှောင်သော ဂူပေါက်အတွင်းသို့
မြင်းစီးလျက် ဝင်လာသည်။

ဂူပေါက်မှာ သွားလမ်း မကျယ်ပေမယ့် မြင့်လွန်းသည်။ ထို့ကြောင့်
အလင်းရောင်ရနေသည်။ အထဲသို့ ရောက်လျှင် အပြင်ကကြည့်စဉ်ကလို
မည်းမှောင်လှသည်မဟုတ်။

ရှေ့တွင် မြင်းနှစ်ကောင်ကို တွေ့သည်။ သူသည် သူတွေ့ရသော
မြင်းနှစ်ကောင်ရှေ့တွင် သူ့မြင်းကိုဇက်သတ် ရပ်လိုက် ...

‘ပုစ် ...’

‘ဖျပ် ...’

မြင်းပေါ်က လွှား၍ ဆင်းသည်။

မြင်းဇက်ကြိုးကို လှမ်းဆွဲပြီး ကျောက်တုံးတစ်တုံးမှာ ရစ်ပတ်၍
ချည်ထားလိုက်သည်။

ဂူအတွင်းပိုင်းတွင် လမ်းပျောက်သွားမတတ် မည်းမှောင်၍ သွားသည်။
သို့သော် ဆက်လျှောက်၍ ခြေလှမ်း သုံးလေးလှမ်း အရောက်တွင်အလင်းတန်းတွေ
တစ်နေရာမှ ထိုးဖောက် ဝင်လာသည်။

ထိုနေရာတွင် သဘာဝ ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲနှင့် ကျောက်ချပ်လွှာကို

တွေ့ရှိရသည်။

ကျောက်ချပ်လွှာကြီးတစ်ခုဘေးတွင် သိုင်းသမားကြီး
နှစ်ယောက်ကြိုတင်ရောက်နှင့်သည်။

သူတို့လည်း လူလတ်ပိုင်းအရွယ်ဝတ်စုံနက်နှင့်သိုင်းသမားကြီးများပင်။

ဆောင်စားများကို နောက်ကျောတွင် လွယ်ထားသည်။
သိုင်းလောကတွင် ဆောင်စားကို ခါးတွင်ချိတ်သူအလွန်ရှားသည်။

ထိုသိုင်းသမားကြီးနှစ်ယောက်မှာလည်း မျက်နှာ ပေါ်တွင်
အမွေးအမျှင်တွေချည်းပင်။ နှုတ်ခမ်းမွေးနှင့် ပါးမြိုင်းမွေးတွေ
ထူလပျစ်ဖြစ်နေသဖြင့် ပါးစပ်ပေါက်မှာ ပျောက်သလောက်ပင်။

သူတို့သည် မတ်တတ်ရပ်နေသည် မဟုတ်။
အရွယ်တော်ကျောက်တုံးတစ်တုံးစီကို ထိုင်ခုံသဘောပြု၍ ထိုင်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

နောက်ကျ၍ ရောက်လာသော သိုင်းသမားကြီးက ရောက်နှင့်နေသော
သိုင်းသမားကြီးနှစ်ယောက်ကို နှုတ်ဆက်သည့်သဘော
ခေါင်းကိုတစ်ချက်ညိတ်ပြပြီး အသင့်ထားရှိသော ကျောက်တုံးတစ်တုံးတွင်
ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

သူသည် အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားကြီး ကျောက်လီဖြစ်လေသည်။

ရောက်နှင့်နေသော အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားကြီးနှစ်ယောက်အနက်မှ
ဝဝတုတ်တုတ်ဗလကောင်းကောင်းသိုင်းသမားကြီးမှာ အာကုန်းဖြစ်သည်။

ကျန်သိုင်းသမားကြီးကတော့ ကျုံးဟူဖြစ်သည်။

ကျုံးဟူက ကျောက်လီအား တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး။

‘နောက်ကျလိုက်တာ’

ဟု မကျေမနပ်ပြော၏။

ကျောက်လီက . . .

‘ဘီလူးရယ်သံ တွေရောက်မှ ကျားတစ်ကောင်နဲ့
တွေ့လို့ဖြေရှင်းနေရသေးတယ်”

“ဪ . . . ဟုတ်လား၊ ခုတစ်လော ကျားတွေဒီဖက်တောအုပ်ကြီးထဲမှာ
အတွေ့များနေတယ်”

စကားပြောသည်။

ကျောက်လီပြောသည့် အကြောင်းပြချက်ကို အာကုန်းက
လက်ခံသည်သဘောပြောလိုက် ခြင်းပင်။

သူတို့သုံးဦးမှာ သိုင်းပညာကို ကိုယ့်နည်း ကိုယ့်ဟန်ဖြင့်
ကျွမ်းကျင်ကြသူများဖြစ်သည်။

သိုင်းပညာအရည်အသွေးမှာကား တူညီကြသည်သာ။

သူတို့ကို သိုင်းလောကသားတွေက တိုက်ခြင်သို့ သုံးကောင်ဟု
နာမည်ပေးထားသည်။ အမှန်တော့ သူတို့သည် လျှို့ဝှက်သော ခွန်လုံဂိုဏ်းဖြစ်သည်။

အာကုန်းမှာကား ခွန်းလုံဂိုဏ်းချုပ် ဖြစ်သည်။

ဂိုဏ်းချုပ်ဟောင်း၏ သားဖြစ်နေသဖြင့် သူ့ကို
ခွန်းလုံဂိုဏ်းချုပ်အဖြစ်ထားရှိခဲ့ခြင်းပင်။

အမှန်အတိုင်း ဆိုချေလျှင် . . . ဤသုံးယောက်အနက် အာကုန်းသည်
ကျန်နှစ်ယောက်ထက်ပင် သိုင်းပညာ အရည်အသွေး ရှိလှသည်မဟုတ်။

သူတို့သည် တစ်နေရာတည်းမှာ နေထိုင်မဟုတ်။
တစ်ယောက်တစ်နေရာနေကြသည်။ အကြောင်းရှိမှသာ တစ်နေရာရာတွင်

တွေ့ဆုံကြခြင်းဖြစ်သည်။

ခွန်းလုံဂိုဏ်းသားများမှာလည်းခေါင်းဆောင်များအတိုင်းပင်
တစ်နေရာစီနေကြသည်။

အရပ်ဒေသ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်တွင် ခွန်းလုံ
သိုင်းသမားများရှိနေသည်ဆိုသော အင်အားကိုပြလို၍ ထိုသို့
အရပ်ဒေသအနှံ့တွင်နေထိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

သူတို့ကိုလည်း အကြောင်းကိစ္စရှိမှသာ ဆက်သားကိုအသုံးပြု၍
တစ်နေရာတွင် ဆုံကြသည်။

ခွန်းလုံဂိုဏ်းကို တည်ထောင်လာခဲ့သည်မှာ
ဂိုဏ်းချုပ်ငါးဆက်ရှိခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

*

အခန်း (၃)

ပထမပိုင်းက ဂိုဏ်းချုပ်များ ကိုင်ထားစဉ်ကမူ ခွန်းလုံဂိုဏ်းသည် အဖြူရောင်ဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်းပင်ဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်း ရောက်လာတော့မှသာ အဖြူရောင် ဂိုဏ်းလိုလို အနက်ရောင်ဂိုဏ်းလိုလိုဖြစ်လာခဲ့ခြင်းပင်။

အမှန်တော့လည်း ခွန်းလုံဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်တို့ အတွင်း၌ ပင် အဖြူရောင်သိုင်းသမားရှိသလို အနက်ရောင် သိုင်းသမားလည်း ရှိ၍ နေလေရကား .

..

ခွန်းလုံတစ်ဂိုဏ်းလုံး အနေအထားမှာလည်း အဖြူရောင် သိုင်းသမားများကိုတွေ့မိသလိုပင်...

အနက်ရောင်သိုင်းသမားများ ကိုလည်း တွေ့ရလေသည်။
ထို့ကြောင့်ခွန်းလုံဂိုဏ်းသည် အဖြူရောင်ဂိုဏ်းလား၊
အနက်ရောင်ဂိုဏ်းလားခွဲခြားမရ ဖြစ်နေခြင်းပင်။

‘ကျုပ်တို့ အခု ချိန်းတွေ့ရတဲ့အကြောင်းဟာ အရေးကြီးလှတယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး’

စကားကို ဂိုဏ်းချုပ်အားကုန်က ပြောလိုက်ခြင်းပင်။
သူကပင်ဆက်လက်၍...

“ဒီအကြောင်း ... ကျုပ်ကို စပြောတဲ့ လူကတော့ ကျုံးဟူပါ’ ဟုပြော၏ ။

တစ်ဖန် ... သူကပင်...

‘ပြောရမယ် ဆိုရင်တော့ အတော့်ကို စိတ်ကူးယဉ်ပဲ၊ လက်တွေ့ကျကျ အကောင်အထည် ဖော်လို့မရပါဘူး ပြောမှာပဲ ...’

ထ ပြောပြန်ရာ ... ကျော်လီက အကြောင်းအရာတစ်ခုကို ပြောမည့်ဆိုပြီး မပြောဘဲ စကားရှည်နေသဖြင့် စိတ်မရှည်တော့ဘဲ ...

‘ဟုတ်ပါပြီလေ၊ ဘာအကြောင်းလဲဆိုတာ အရင်ပြောပြစမ်းပါဦး’

‘ဟု တဲ့တိုးကြီး ပွင့်ပွင့်ရှင်းရှင်း မေးလိုက်သည်။’

သည်တော့မှ အာကုန်းက ကျုံးဟူဘက်လှည့်ကာ ...

‘ကဲ ... ဆရာကျုံးဟူ၊ ဒီအကြောင်းကိုစပြောတဲ့ လူကဆရာကျုံးဟူကိုယ်တိုင်ပြောတာ ပိုပြီး ပြည့်စုံပါလိမ့်မယ်’

‘အတူတူပါပဲဗျာ၊ ကျုပ် ခင်ဗျားကို အကုန်ပြောပြပြီးပြီပဲ’

ထိုစကားကိုကြားရသောအခါ ကျောက်လီသည် ဘဝင်မကျ ဖြစ်လိုက်မိသည်။

ဘာမဆို သူတို့နှစ်ယောက်သည် တပူးတွဲတွဲနှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးစရာကျတော့လည်း သူတို့နှစ်ယောက် ပြောဆိုပြီးမှ မိမိအနေနှင့် ကြားသိရသည်ဟု သူထင်နေသည်မှာ ကြာပြီ။

‘ခင်ဗျားပြောတဲ့ အကြံအစည် ခင်ဗျားပြောပြတာ အကောင်းဆုံးပါဗျာ’

အားကုန်က သည်နေရာမှာ မှန်နေသည်။ မိမိစိတ်ကူးအတွေးကို အကောင်အထည်ဖော်လို သည့် သူကပဲ ပြောပြသင့်၏ ။

ထိုအခါ ကျုံးဟူက ထိုင်လျက်ကပဲ။

‘ဒီလိုပါ၊ ကျုပ်တို့သုံးယောက်ရဲ့နာမည်ဟာ ခုတလော သိုင်းလောကမှာ ကောင်းသတင်းနည်းပြီး ဆိုးသတင်းတွေက များနေတယ်’

ဟု စတင်ပြောလေရာ ကျော်လီက . . .

‘အို . . . သိုင်းလောက သားတွေဒီလိုပြောနေတာ ကမ္ဘာကြီးအစကပဲ၊ ဒါအဆန်းလုပ်လို့ဗျာ၊ ကြားချင်ရင် နားကို ဖွင့်ထား၊ မကြားချင်ရင် နားကိုပိတ်ထား၊ ဒါပဲပေါ့’

အာကုန်းက ကြားဖြတ်၍ . . .

‘ဆရာကျောက်လီကလဲ လုပ်တော့မယ်၊ ဆရာကျုံးဟူ ပြောမယ့်အကြောင်းအရာကိုပဲ အရင်နားထောင်စမ်းပါဦး’

ဟု ဟန့်တားသောလေသံဖြင့် ပြောလိုက်လေရာ ကျောက်လီသည်လည်း ဘာမှမပြောဘဲ ကျုံးဟူပြောမည့်စကားကိုသာ ငဲ့လင့်နေလေသည်။

‘ဟုတ်ပြီလေ၊ ဒီတော့ ကျုပ်တို့က ကျုပ်တို့စိတ်ကြိုက် လူတစ်ယောက်ကိုရှာမယ်၊ ရှာလို့တွေ့တာနဲ့ ကျုပ်တို့ သူ့ကို သိုင်းပညာတွေ သင်ပေးမယ်၊ လိုအပ်တဲ့အခြေအနေမျိုးရောက်လာတာနဲ့ သူ့ကို ကျုပ်တို့ကိုယ်စားခိုင်းမယ်၊ ကျုပ်တို့ ကိုယ်တိုင် ထွက်လုပ်စရာမလိုတော့သလို ကျုပ်တို့နာမည်ကိုလဲ မကောင်းပြောလို့ မရတော့ဘူးပေါ့’

ကျုံးဟူသည် စိတ်လိုက်မာန်ပါ အားတက်သရော ပြော၏ ။ အာကုန်းက ခေါင်းတညိတ်ညိတ် လုပ်ကာ’

‘ဒီအကြံကို ကျုပ်အတော့်ကိုသဘောကျနေတာ၊ ဒီလိုနည်းမျိုး ဘယ်ဂိုဏ်းကမှ မစမ်းသပ်ဖူးဘူး၊ ဘယ်လိုလဲ ဆရာကျောက်လီ၊ ခင်ဗျားလဲ ဒီအကြံအစည်ကိုသဘောကျတယ် မဟုတ်လား’ ပြောလိုက်သည်။

ကျောက်လီသည် ဖြေစကားကို ရုတ်တရက်မပေးဘဲ တွေးတောချိန်ဆနေသဖြင့် အာကုန်းရော ကျုံးဟူပါ ခပ်ကြောင်ကြောင်ဖြစ်၍ သွား၏ ။

ကျောက်လီက . . .

“ခင်ဗျားတို့အကြံကို အပြန်ပြန်အလှန်လှန်တွေးပြီးပြီလား၊

ကိုယ်လိုချင်တာ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာတွေချည်း ပြောနေရုံမပြီးသေးဘူးလေ၊

ဒီလိုလုပ်လို့မရဘူးလား၊ လုပ်လို့ရရင် ဒီသိုင်းပညာကရော ကျုပ်တို့ခိုင်းတာကို
လုပ်မှာလား၊ တွေးစရာတွေ စဉ်းစားစရာတွေရှိတယ်’

‘လုပ်လို့မရဘူးဆိုတာ မရှိပါဘူး၊ လုပ်လို့ရမှာပါ’

စကားကို အာကုန်းက ဝင်ပြော၏။ ကျုံးဟူက . . .

“ကျုပ်တို့က သိုင်းပညာတွေ သင်ပေးထားသမျှကတော့ ကျုပ်တို့ သူ့ကို
ပိုင်ထားပြီပဲ၊ ကျုပ်တို့ ဘာခိုင်းခိုင်း သူလုပ်ရမှာပေါ့ဗျာ”

ကျုံးဟူက မကျေမနပ်ပြောလိုက်သည်။

*

အခန်း (၄)

ကျောက်လီက ပြန်လည်၍ ...

‘လူကိုတွက်ချက်ရတာ မလွယ်ဘူးနော်၊ ထိုင်နေအကောင်းသား
ထသွားမှကျိုးမှန်းသိကိန်း ဆိုက်နေပါဦးမယ်’

ဟု ပြောလိုက်သောအခါ အာကုန်းက ...

‘ဒီမှာဆရာကျောက်လီ၊ ခင်ဗျားဟာ ခွန်းလုံ
ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ မေ့သွားပုံရတယ်၊
ခွန်းလုံဂိုဏ်းသားတွေအားလုံး အလုပ်တစ်ခုကိုလုပ်တဲ့အခါမှာ မှားတာ မှန်တာ
နောက်ထား အတူလက်တွဲပြီး စိတ်တူသဘောတူလုပ်ရမယ်ဆိုတဲ့အချက်
ပါတယ်နော်’

မှန်သည်။

ခွန်းလုံဂိုဏ်း၏ ဂိုဏ်းသားများလိုက်နာရမည့် စည်းကမ်းများတွင် ထိုသို့
အမှားအမှန်ကို နောက်ထား အတူပြတ်ပြတ်သားသားလုပ်ဖို့က
အလျင်ဆုံးလိုက်နာရန် အချက် ဖြစ်နေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျောက်လီမှာ သူ့ထင်မြင်ယူဆချက်ကိုဆက်မပြောတော့ဘဲ
ငြိမ်နေလိုက်သည်။

အာကုန်းကသာ ဆက်လက်၍ ...

‘ကဲပါဗျာ ... ဆရာကျူဟူ ပြောသလို ကျုပ်တို့လုပ်ကြမယ်၊ ဒါလဲ

တစ်ဦးတစ်ယောက်အတွက်လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး၊
ခွန်းလုံဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်းလုံးအတွက်လုပ်တာ၊ ချဗျာ’

ဟု စိတ်ပါလက်ပါပြောလိုက်သည်။

ကျောက်လီ၏ စိတ်သဘောမှာ တစ်ဖက်သားကို ပြော၍
ရသလောက်ပြောမည်။ ပြောကြည့်မည်။ ပြော၍ မရတော့ဟုဆိုလျှင်ကား
အကြောက်အကန် ဘယ်တော့မှမပြော။ လိုက်လျောညီထွေ
နေတတ်သည်သာများသည်။

အခုလည်း ကျောက်လီက ...

‘ကောင်းပြီလေ၊ ကျုပ်တို့ လူမွေးကြတာပေါ့’

ဟု အမှတ်မဲ့ပြောလိုက်လေရာ ကျုံးဟူက ချက်ချင်းပင် ...

‘ဆရာကျောက်လီ အယူအဆ လွဲနေပြီ၊ ဒါ လူမွေးတာမဟုတ်ဘူး၊
လူကိုပုံစံသွင်းမှာ၊ အဲ့ဒါကို ခင်ဗျား သဘောမပေါက်လို့၊ ခုနက ကျုပ်တို့ကို
ဝေဖန်သုံးသပ်နေမှကိုး၊ ကျုပ်သိပြီ ... ကျုပ်သိပြီ၊ ဟား ... ဟား ... ဟား’

အာကုန်းက သူ့အမြင်အထင်ကို ပြောချလိုက်လေသည်။

ကျောက်လီက ...

‘ကောင်းပြီ၊ ဘယ်နှစ်ယောက်ပုံစံသွင်းကြည့်မှာလဲ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

အာကုန်းက ...

‘တစ်ယောက်တည်း ပုံစံသွင်းမယ်လို့ စိတ်ကူးထားတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီ
တစ်ယောက် စိတ်ပြောင်းလဲသွားရင် သူ့ကို ပြန်ထိန်းဖို့ အဖိုအမသဘော
သိုင်းသမားနှစ်ယောက်ပုံစံသွင်းကြည့် မယ် စိတ်ကူးတယ်’

ဟု ပြော၏။

ထိုအခါ ကျောက်လီကိုယ်တိုင် အာကုန်းတို့ ပြောနေသော
အကြောင်းအရာကို အတော်လေးသဘောကျလာသည်။

*

မှန်သည်။

တစ်ယောက်တည်း ရှိ၍ တော့ မဖြစ်ပေ။ လူဆိုတာမျိုးကား
စိတ်အပြောင်းအလဲ ရှိတတ်သည်။ စိတ် မပြောင်းလဲပါက အကြောင်းမဟုတ်။
စိတ်ပြောင်းလဲခဲ့သော် ခက်မည်။

ကျေးဇူးရှင်သောဘာသော နားလည်မည်မဟုတ်။ နောက်ပြီး
ပညာမာနတက်သွားနိုင်သေး သည်။

သည်လိုဖြစ်တတ်သော သဘောအတွက် ထိန်းချုပ်ဖို့ ကာကွယ်ဖို့
နည်းလမ်းရှိရမည်။

အခု . . .

သူတို့က နောက်တစ်ယောက်
သိုင်းပညာရှင်တစ်ယောက်ဖန်တီးထားမည်။ ပထမသိုင်းသမားက အဖို့
ဓာတ်သဘော။

နောက်သိုင်းသမားက အမ ဓာတ်သဘော။

ဒါကိုတော့ ကျောက်လီ အတော်သဘောကျသွားသည်။

‘ကောင်းတယ်၊ ကျုပ် သဘောကျသွားပြီ၊ သိုင်းသမားနှစ်ယောက်ကို

ခွန်းလုံဂိုဏ်းက မွေးထုတ်မယ်ဆိုတာကို ကျုပ်သဘောတူတယ်၊ လက်ခံတယ်’

ထိုအခါ ...

အာကုန်းနှင့် ကျုံးဟူ သိုင်းသမားကြီး နှစ်ယောက်သည်
ကျောက်လီကိုကြည့်လိုက်ချေ၊ သူတို့အချင်းချင်းကြည့်လိုက်ချေနှင့်
သဘောကျနေသည်။

‘ဆရာကျောက်လီရယ်၊ အဲဒီ လိုလုပ်စမ်းပါ’

အာကုန်းကပြောရာ ကျောက်လီက ...

‘ကျုပ် ... သဘောမပေါက်သေးလို့ပါဗျာ၊ အခုတော့
သဘောပေါက်သွားပြီလေ၊ ဒါထက် ဘယ်လို သင်တန်းပေးမလဲ’

မေးလိုက်ပြန်ရာ အာကုန်းနှင့်ကျုံးဟူတို့မှာ ရုတ်တရက်
ဘာပြောရမည်မသိ ဖြစ်သွား၏ ။

သည်အချက်ကိုကား သူတို့ လုံးဝ မစဉ်းစားရသေးပေ။

အတန်ကြာမှ ကျုံးဟူက ...

‘ကျုပ်သဘောကတော့ သူတို့နှစ်ယောက်ကို တစ်နေရာရာမှာ
သင်တန်းပေးတာပိုကောင်းမယ်’

ဟုပြောရာ အာကုန်းက ...

‘တစ်နေရာတည်းမှာ ဘာဖြစ်လို့ သင်တန်းမပေးတာလဲ။
တစ်နေရာတည်းသင်တန်းပေးတော့ တစ်ပုံစံတည်းထွက်မှာပေါ့’

ပြော၏ ။

ကျောက်လီက ...

‘တစ်ပုံစံတည်းမဖြစ်ချင်လို့ တစ်နေရာစီမှာ သင်တန်းပေးမှာမဟုတ်လား

ဆရာကျုံးဟူ’

‘ဟုတ်တယ်လေ . . . ဒါမှ တစ်ယောက်ပျော့ကွက်ကို တစ်ယောက်
ကြိုမသိထားဘူးပေါ့၊ တစ်ယောက်ယောက်ဖောက်ပြန်သွားတဲ့အခါမျိုးမှာ
ကျန်တစ်ယောက်ကထိန်းလို့ရတော့မှာပေါ့’

သည်တော့မှ . . .

အာကုန်း သဘောပေါက်သွားလေတော့၏ ။

ကျောက်လီက . . .

‘ဟုတ်ပြီ . . . ဒီတော့ ကျုပ်တို့လူရှာမယ်၊ လူရှာလို့တွေ့တာနဲ့
ကျုပ်ကတစ်ယောက်ယူမွေးမယ်၊ ဆရာကျုံးက တစ်ယောက်ခေါ်မွေးကြမယ်၊
ဘယ်လိုသဘောရသလဲ’

‘ကြိုက်တယ် . . . သဘောတူတယ်၊ ကဲ . . . ဒီအတိုင်း ကျုပ်တို့
အကောင်အထည်ဖော်ကြ စို့ဗျာ’

သို့နှင့် . . .

ခွန်းလုံ ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်သုံးဦးတို့၏ တွေ့ဆုံပွဲမှာ
ပြီးဆုံးခဲ့ရပါလေတော့၏ ။

*